

Prima instanță: Judecătoria Buiucani
Judecător: E. Cojocari
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Cernat, A. Gavrilița, A. Pahopol

Dosarul nr. 2rac-549/14

Î N C H E I E R E

13 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de SA „Orhei-Vit”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ștefan Vodă-Gaz” către SA „Orhei-Vit” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2014, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani din 06 martie 2014, prin care acțiunea a fost admis parțial,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2014, SRL „Ștefan Vodă-Gaz” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Orhei-Vit”, solicitând încasarea datoriei în mărime de 571 359 lei, 9 245,98 lei - penalități, 11 352,06 lei - dobândă de întârziere și cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat în mărime de 43 232 lei.

În motivarea acțiunii a indicat, că conform contractului de furnizare a gazelor naturale consumatorului noncasnici Nr. 752 din 27.05.2013 SRL „Ștefan Vodă-Gaz” a livrat prin gazoducte pentru necesitate SA „Orhei-Vit” filiala Căușeni gaze naturale. Prin luna octombrie 2013 SA „Orhei-Vit” filiala Căușeni a primit gaze naturale în volum de 16947 m³ în sumă de 1069705,34 lei ce se confirmă prin factura fiscală seria BV 6566804. În termenii stabiliți SA „Orhei-Vit” a achitat parțial pentru gazul folosit, și anume a fost achitată suma de 869705,34 lei la data de 23.12.2013, după adresarea în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată.

Ulterior, în luna noiembrie 2013 SA „Orhei-Vit” a primit gaze naturale în volum de 90666 m³ în sumă de 571359 lei ce se confirmă prin factura fiscală seria BV 6567023.

Menționează că la nenumăratele preîntâmpinări adresate în adresa SA „Orhei-Vit”, referitor la neachitarea datoriilor conform contractului, s-a mărit penalitatea ce constituie suma de 9245,98 lei.

Solicită reclamantul încasarea de la SA „Orhei-Vit” a datoriei în mărime de 571359 lei, a penalități în suma de 9245,98 lei, dobândă de întârziere în suma de 11352,06 lei și a cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat în mărime de 43232 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chişinău din 06 martie 2014, corectată prin încheierea din 25 martie 2014, a fost admisă parţial acţiunea, s-a încasat de la SA „Orhei-Vit” în folosul SRL „Ştefan Vodă-Gaz” suma de 571 359 lei – datoria consumată, 9 245,98 lei - penalitatea, 11 352,06 lei - dobânda de întârziere şi cheltuielile de judecată pentru achitarea taxa de stat în mărime de 17 758,7 lei. În rest acţiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 10 iulie 2014 s-a respins apelul declarat de SA „Orhei-Vit” şi s-a menţinut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chişinău din 06 martie 2014.

Nefiind de acord cu decizia menţionată, la 01 septembrie 2014, în termenul prevăzut de lege, SA „Orhei-Vit” a declarat recurs, solicitînd casarea integrală a deciziei instanţei de apel şi a hotărîrii primei instanţe cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acţiunii. Solicită recurentul încasarea în folosul său a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în instanţele inferioare, recurentul a indicat că hotărîrile contestate le consideră total neîntemeiate şi lipsite de suport legal. A indicat că prima instanţă superficial a examinat cele descrise în cererea de chemare în judecată, nu a supus controlului temeinicia probelor prezentate de intimat şi corectitudinea soluţiei date prin prisma prevederilor legale. Cu referire la instanţa de apel, recurentul a indicat, că încălcarea şi aplicarea eronată a normelor de drept material a dus la soluţionarea greşită a pricinii şi aprecierea arbitrară a probelor, încălcarea dreptului de proprietate a recurentului şi îmbogăţirea fără justă cauză a intimatului.

Examinînd argumentele din cererea de recurs în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părţile şi alţi participanţi la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) şi (3) al articolului menţionat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrşirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul şi în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluţionarea greşită a pricinii sau în cazul în care instanţa de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanţa judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul declarat de SA „Orhei-Vit” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) şi (4) CPC, or recurentul

nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele inferioare, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul menționează că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Orhei-Vit” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de SA „Orhei-Vit” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță